

TEEKENEN DER TIJDEN

DE ONWILLIGE GETUIGE VÉRVOLGD

DE JOOD WORDT IN ONZE DAGEN OPNIEUW vervolgd. Hij is heel karakteristiek de onwillige getuige genoemd, waartegen men te velde trekt.

In vijandschap blijft hij verre staan van zijn Messias, den Heere Christus. Maar bij al deze onwilligheid om te buigen voor den Zoon van God, is hij toch de bewaarder van de woorden Gods.

Zóó zegt het de apostel Paulus, als hij antwoord geeft op de vraag, waarin het voorrecht van den Jood bestaat.

Merkwaardig is dat getuigenis in den Brief aan de broeders te Rome. Moesten ze bewaard worden voor een geest van vijandschap tegen hun broeders, die uit de Joden waren? Paulus schrijft: „Veel, in alle manier; want dat is wel het eerste, dat hun de woorden Gods zijn toebetrouwd!”

Het volk der Joden is de door God gekozen schrijn, waarin de kostbare gave van God moest bewaard blijven.

En is niet der wonderen wonder, dat de onuitsprekelijke gave, het vleeschgeworden Woord, God geopenbaard in het vleesch, uit de Joden is?

Heeft niet de mond der waarheid gezegd: „Het heil is uit de Joden!”? En beluisteren we niet als naklank op deze uitspraak het woord van den apostel, die een vervolger van Jezus Christus geweest is, n.l. „uit welke Christus is zoo veel het vleesch aangaat, dewelke is God boven allen te prijzen in eeuwigheid”?

De Joden zijn de getuige van den eenigen, eeuwigen alléén waren God!

De Joden zijn de schatbewaarders van de beloften, van de wetgeving, van de verbonden, van den dienst en van het zoonschap of de aanneming tot kinderen. Zie Rom. 9: 4 en 5.

De Joden zijn de verwerpers van den Zoon, van den Messias, van den waren Profeet, doch in weerwil daarvan, rondzwalkend onder den druk van Gods zware hand, en blootgesteld aan allerlei vervolging de eeuwen door, tóch bewarend het Woord Gods!

De Joden — onwillig getuige, zeer zeker, maar — getuige!

Komt dáárom de haat op hun hoofd?

Is anti-semitisme niet in zijn diepste wezen een zich keeren tegen God?

„De Standaard” heeft in een bespreking van het anti-semitisme als religieus verschijnsel in een gedocumenteerd artikel betoogd met aanhalingen uit verschillende schrijvers — niet Deutsche alléén! — dat de vijandschap tegen de Joden, dat de onwil van Jafet om „te wonen in Sems tent” in den grond der zaak niet anders is dan vijandschap tegen God en tegen het Woord Gods.

Het niet-Germaansche, het niet-Arische moet door de herbornatiën worden afgeworpen! Zóó wordt geleerd.

De strijd gaat tegen den „verderfelijken” invloed van het semitische ras en van de semitische wereldbeschouwing. Van deze semitische levensopvatting zijn de Joden vertegenwoordigers. En dáárom komen de slagen op hun hoofd!

Het Christendom wordt heden ten dage door sommigen gezien als een vorm van het Jodendom. In het Christendom heeft de „Joodsche” geest zich meester gemaakt van Europa.

De Christelijke religie moet worden vernietigd, maar daaraan moet voorafgaan de verlossing uit de banden van het semitisme.

Het Christelijke, d.i. eigenlijk het semitische kled moet verwisseld worden voor het Indisch-Boedhistische gewaad! Zóó wordt geschreven.

Door een leider in de nu heerschende politieke partij in Duitschland, door „De Standaard” met name genoemd, (Graaf Reventlow) is het volgende geschreven: „Onze jeugd is godsdienstig, zeker, maar zij is ook heidensch, omdat zij Duitsch is.” Aan deze uitspraak gaat een woord vooraf over Christus, dat we niet willen neerschrijven, omdat het zoo godslasterlijk is. Met Hem heeft men voor den gezonden mensch in de kracht der jaren afgedaan!

Maar dan volgt nog een andere uitspraak, en wel deze: „Het is in naam van het hakenkruis, het antieke Noordsche symbool van het leven, en niet in naam van Golgotha, dat Duitschland zijn wederopstanding viert.”

Erger kan het toch wel niet!

We bidden van God, dat onze broeders in Duitschland toezien, en dat zij bewaard blijven, om niet meegezogen te worden in de actie tegen de Joden.

Want deze beweging, het anti-semitisme, is een woeden tegen den Heiland der wereld en tegen het Woord, het Getuigenis des Heeren, het Oude- en het Nieuwe Testament, dat we van God hebben ontvangen door tusschenkomst van het door Hem afgezonderde volk, een helaas onwillige en zwaar gekastijde getuige van den eeuwigen God en van Zijn Woord!

J. T.

BEDE

Daar staat van u geschreven:

In mijn naam bidt!

Mijn Vader zal u geven

Van Zijn bezit.

Ik wil aandachtig vouwen

De handen saam

En bidden, vol vertrouwen,

In Christus' naam.

De droeven wil ik wijden

Mijn wakenacht.

O Vader van wie lijden!

Hun pijn verzacht!

Voor mij, in vreeze en beven,

Ik weenend bid:

— Neem álles uit mijn leven,

Alleen niet dit.

Tot U ik hef mijn aanschijn,

Van angste wit,

O Gever van mijn aanzijn,

Mijn arm bezit!

O treffe Uw hart mijn bede,

Een pijl in 't wit!

Geef andren vreugde en vrede,

Mij, enkel dit:

Laat op mijn wegen dalen

Uw hemellicht!

Laat in mijn donker stralen

Uw aangezicht!

HÉLÈNE SWARTH